

Ingen bok er meg så kjær

Ingen bok er meg så kjær som min moders bibel er
hennar tårer, hennar merke går kje ut.
Han er sliten, gammal no, men eg minnest vel kor ho
tok meg varmt på fanget sitt og bad til Gud.

Kor: Gamle bok, kjære bok
du meg minner om det dyre soningsblod
Meire kjær frå år til år
blir du meg kvar helst eg går
på den tronge veg som opp til himlen når.

Som ein god og stødig stav Gud i mor sin hand den gav
til eit våpen i dei harde, tunge år.
Han er sliten, tårevåt, dogga titt av hennar gråt –
Han har lært meg om min Frelsars blod og sår.

Trøysta frå den gamle bok alltid varmt om hjarta tok,
jaga hjarteverk og sjeleangest bort.
Ja, den heldt i mørkast stund, den giv trøyst i dødens blund,
den skal halda når eg står for himlens port.

Melodi: M.B. Williams

Tekst: M.B. Williams. Anders Hovden 1927.